

קדש

בְּשַׁבַּת מַתְחִילִין

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר:

יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיְבָרְכוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכֶתוֹ
אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֹאכֶתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

בחול מתחילין:

סְבִרֵי מֶרֶנְן וּרְבִנְנָן וּרְבוֹתֵי:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל
לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְהִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בשבת שְׁבֹתוֹת
לְמַנוּחָה וּ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, אֶת יוֹם (בשבת: הַשְּׁבֹת הַזֶּה
וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתָנוּ (בשבת: בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ, זָכַר
לְיִצְיַאת מִצְרָיִם. כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים, (בשבת: וְשַׁבָּת)
וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ (בשבת: בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הִנַּחְלָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ, מִקְדִּישׁ (בשבת: הַשְּׁבֹת וּ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת מוֹסִיפִין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְבָרִיךְ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל, בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים, בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קִדְּשַׁת שַׁבַּת לְקִדְּשַׁת יוֹם טוֹב
הַבְּדִלָּתָהּ, וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קִדְּשָׁתָהּ. הַבְּדִלָּתָהּ וּקִדְּשָׁתָהּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּקִדְּשָׁתָהּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרִיךְ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹשֶׁךְ.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁחֲתִינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִנֵּיעָנוּ
לְזִמְנֵי הַזֶּה.**

שׁוֹתָה רַב כּוֹס תַּיִן בְּהִסָּבָה

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן הבן או אחד מן המסבים שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

נשבר הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה כולו מצה.

נשבר הלילות אנו אוכלין שאר ירקות הלילה הזה מרור.

נשבר הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת הלילה הזה שתי פעמים.

נשבר הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין הלילה הזה בלנו מסבין.

מניח את הקערה על השלחן. המצות תהינה מגלות בשעת אמירת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים, ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואילו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים, הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו בלנו חכמים, בלנו נבונים, בלנו זקנים, בלנו יודעים את התורה, מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.

